

LITURGIKUS SZÖVEGEK DALLAMAI JÁRVÁNY IDEJÉRE

INTROITUS: VERE LANGUORES NOSTROS IPSE TULIT, ET DOLORES NOSTROS IPSE PORTAVIT. Iz 53,4 / 91.(90). zs. 2. 3.4. 5. 9. 10.

A mi betegsé-ge- in- ket az Úr vi-sel-te, és a mi fáj-dal- ma-ink

rá-ne-he-zed-tek.

(2.t.) † *

Te vagy az én oltalmazóm és erős/ségem, * Istenem, akiben biza/kodom.
Mert ő megment engem a vadászok /tőrétől, * a súlyos ve/szélytől. **Ant.**
Pajzs és páncél az ő hűsége, † nem kell félned az éjszaka réme/itől, *
a nappal repülő /nyíltól.

A sötétben látogató /járványtól, * a délben pusztító ra/gálytól. **Ant.**
Mert Te vagy Uram menedékem! † balszerencse nem ér /téged, *
csapás nem jut sátrad köze/lébe.

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /Amen. **Ant.**

1.) VÁLASZOS ZSOLTÁR 79, 2ac. 3b. 5-7

Válasz: Ragyogtasd ránk arcodat, Istenünk, * és mi szabadok leszünk!

E: Figyelj ránk, Izrael pásztora, * ragyogj fel, aki trónolsz a kerubok fölött!

Mutasd meg hatalmadat, * jöjj, hogy megszabadíts minket! **Ragyogtasd...**

E: Urunk, mindenható Istenünk, * meddig haragszol még néped imádsága ellenére.

Könnyek kenyerével táplálsz minket, * és italul könnyeink árját adod nekünk.

Ellentmondássá lettünk szomszédaink előtt, * ellenségeink gúnyolódnak rajtunk. **Ragyogtasd...**

2.) Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR 122, 1-2a. 2bcd. 3-4

Válasz: Könyörülj rajtunk Uram, * könyörülj rajtunk!

Vagy: Szemünk az Úrra tekint, * amíg csak meg nem könyörül rajtunk.

E: Szememet hozzáem, * hozzád, aki a mennyben lakozol.

Íme miként a szolgák szeme * uruk kezére figyel. **Válasz...**

E: Miként a szolgálók szeme úrnőjük kezére, † úgy tekintünk Urunkra Istenünkre, *
amíg csak meg nem könyörül rajtunk! **Válasz...**

LITURGIKUS SZÖVEGEK DALLAMAI JÁRVÁNY IDEJÉRE

INTROITUS: VERE LANGUORES NOSTROS IPSE TULIT, ET DOLORES NOSTROS IPSE PORTAVIT. Iz 53,4 / 91.(90). zs. 2. 3.4. 5. 9. 10.

A mi betegsé-ge- in- ket az Úr vi-sel-te, és a mi fáj-dal- ma-ink

rá-ne-he-zed-tek.

(2.t.) † *

Te vagy az én oltalmazóm és erős/ségem, * Istenem, akiben biza/kodom.
Mert ő megment engem a vadászok /tőrétől, * a súlyos ve/szélytől. **Ant.**
Pajzs és páncél az ő hűsége, † nem kell félned az éjszaka réme/itől, *
a nappal repülő /nyíltól.

A sötétben látogató /járványtól, * a délben pusztító ra/gálytól. **Ant.**
Mert Te vagy Uram menedékem! † balszerencse nem ér /téged, *
csapás nem jut sátrad köze/lébe.

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /Amen. **Ant.**

1.) VÁLASZOS ZSOLTÁR 79, 2ac. 3b. 5-7

Válasz: Ragyogtasd ránk arcodat, Istenünk, * és mi szabadok leszünk!

E: Figyelj ránk, Izrael pásztora, * ragyogj fel, aki trónolsz a kerubok fölött!

Mutasd meg hatalmadat, * jöjj, hogy megszabadíts minket! **Ragyogtasd...**

E: Urunk, mindenható Istenünk, * meddig haragszol még néped imádsága ellenére.

Könnyek kenyerével táplálsz minket, * és italul könnyeink árját adod nekünk.

Ellentmondássá lettünk szomszédaink előtt, * ellenségeink gúnyolódnak rajtunk. **Ragyogtasd...**

2.) Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR 122, 1-2a. 2bcd. 3-4

Válasz: Könyörülj rajtunk Uram, * könyörülj rajtunk!

Vagy: Szemünk az Úrra tekint, * amíg csak meg nem könyörül rajtunk.

E: Szememet hozzáem, * hozzád, aki a mennyben lakozol.

Íme miként a szolgák szeme * uruk kezére figyel. **Válasz...**

E: Miként a szolgálók szeme úrnőjük kezére, † úgy tekintünk Urunkra Istenünkre, *
amíg csak meg nem könyörül rajtunk! **Válasz...**

1.) Alleluja.

Kegyed szemed legyen rajtunk, Istenem, * amiképpen bízunk benned!

Zsolt 32,22 *Alleluja.*

2.) Alleluja.

Áldott legyen az Isten, a minden vigasztalás Istene! * Ő megvigasztal minket minden szomorúságunkban. 2 Kor 1, 3b. 4a *Alleluja.*

3.) Alleluja

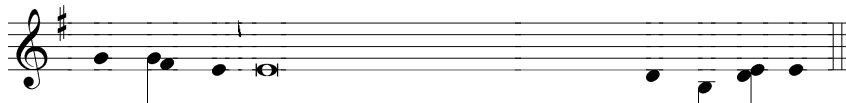
Boldog, aki a kísértést kiállja, † mert miután kiállta a próbát, * elnyeri az örök élet koronáját. Jak 1,12 *Alleluja.*

COMMUNIO: VENITE AD ME OMNES QUI LABORATIS, ET ONERATI ESTIS, ET EGO REFICIAM VOS.

Mt 11, 28 / Jn 14, 1. 18. 27. / Jn 15, 1. 4. 12 / 23. (22.) zs. 1. 2. 4. 5. 6.

Gyertek hoz-zám mind-nyá-jan, a- kik el-fá-rad-ta-tok, s akik ter-het

hor-doz-tok, én megkönnyítlek titeket – mond- ja az Úr.

(2.t.) † *

Ne nyugtalanodjék a /szívetek. * Higgyetek az Istenben és bennem is hi/ggyetek.

Nem hagylak árván /titeket, * eljövök hoz/zátok. *Ant.*

Békét hagyok rátok, † az én békémet adom /nektek. * Ne nyugtalanodjék a szívetek és ne /féljen. *Ant.* Én vagyok az igazi /szőlőtő, * Atyám pedig a szőlő/műves.

Maradjatok /Bennem, * és én tibe/nnetek.

Az az én parancsom, hogy szeressétek /egymást, * ahogy én szerettelek ti/teket. *Ant.*

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem.Csöndes folyóvizek mellet nevelt föl /engem * felüdítette az én lel/kemet. *Ant.*

Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem.

A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. *Ant.*

És a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján.

Hogy az Úr házában /lakjam * időtlen i/dőkig. *Ant.*

1.) Alleluja.

Kegyed szemed legyen rajtunk, Istenem, * amiképpen bízunk benned!

Zsolt 32,22 *Alleluja.*

2.) Alleluja.

Áldott legyen az Isten, a minden vigasztalás Istene! * Ő megvigasztal minket minden szomorúságunkban. 2 Kor 1, 3b. 4a *Alleluja.*

3.) Alleluja

Boldog, aki a kísértést kiállja, † mert miután kiállta a próbát, * elnyeri az örök élet koronáját. Jak 1,12 *Alleluja.*

COMMUNIO: VENITE AD ME OMNES QUI LABORATIS, ET ONERATI ESTIS, ET EGO REFICIAM VOS.

Mt 11, 28 / Jn 14, 1. 18. 27. / Jn 15, 1. 4. 12 / 23. (22.) zs. 1. 2. 4. 5. 6.

Gyertek hoz-zám mind-nyá-jan, a- kik el-fá-rad-ta-tok, s akik ter-het

hor-doz-tok, én megkönnyítlek titeket – mond- ja az Úr.

(2.t.) † *

Ne nyugtalanodjék a /szívetek. * Higgyetek az Istenben és bennem is hi/ggyetek.

Nem hagylak árván /titeket, * eljövök hoz/zátok. *Ant.*

Békét hagyok rátok, † az én békémet adom /nektek. * Ne nyugtalanodjék a szívetek és ne /féljen. *Ant.* Én vagyok az igazi /szőlőtő, * Atyám pedig a szőlő/műves.

Maradjatok /Bennem, * és én tibe/nnetek.

Az az én parancsom, hogy szeressétek /egymást, * ahogy én szerettelek ti/teket. *Ant.*

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem.Csöndes folyóvizek mellet nevelt föl /engem * felüdítette az én lel/kemet. *Ant.*

Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem.

A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. *Ant.*

És a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján.

Hogy az Úr házában /lakjam * időtlen i/dőkig. *Ant.*